

شناخت امکانات و محدودیتهای استان قزوین در راستای نیل به توسعه پایدار گردشگری منطقه ای

عارفه کرمی پور^{۱*}، منوچهر طبیبیان^۲

^{۱*} - نویسنده مسئول، کارشناسی ارشد شهرسازی (برنامه ریزی منطقه ای)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، شماره تماس: ۰۹۱۲۲۸۱۹۸۰۲، نشانی پستی: شهر قزوین، خیابان خیام شمالی، کوچه معرفت (۳۴)، پلاک ۳۹۱

Email: arefeh_karamipour@yahoo.com

^۲ - دکترای شهرسازی، استاد دانشگاه تهران

چکیده

استان قزوین یکی از مناطق تاریخی کشور ایران است که سابقه ظهور اولین سکونتگاه ها در آن به دوران سلجوقیان باز می گردد. در حال حاضر این منطقه با دربرداشتن پتانسیلهای ارزشمند، می تواند در سطوح ملی و بین المللی به عنوان یک منطقه پایدار و جاذب مطرح گردد؛ وجود جاذبه های گردشگری در این منطقه و ارتباط داشتن این مولفه ها با توسعه پایدار، به عنوان اصل اساسی در راستای دستیابی به تعادل منطقه ای و رفاه انسانی، چهارچوب اصلی موضوع این پژوهش را شکل میدهد. پژوهشگر در این پژوهش، ابتدا به شناخت و معرفی امکانات و محدودیتهای منطقه (استان) قزوین در زمینه شاخصهای تعریف شده، با استفاده از روشهای توصیفی، آماری (ارائه پرسشنامه) می پردازد؛ تحلیل اطلاعات پرسشنامه با استفاده از مدل وزنی لیکرت و با استفاده از روش تحلیلی SWOT انجام می شود و نهایتاً راهبردها و پیشنهادات اجرایی در این زمینه ارائه میگردد. راهبردهای ارائه شده در چهار چوب مدل تحلیلی SWOT تدوین گشته اند و شامل راهبردهای تهاجمی- رقابتی، تنوع، بازنگری و تدافعی می باشند. در راستای نیل به راهبردها، پیشنهاداتی ارائه شده که تلفیق این راهبردها و پیشنهادات، بستر لازم را برای دستیابی به هدف اصلی پژوهش فراهم می سازد.

کلید واژگان: توسعه پایدار گردشگری، استان قزوین، شاخصهای اجتماعی و زیست محیطی، مدل تحلیلی SWOT

۱- مقدمه :

فاصله بین وضع موجود در جذب گردشگران خارجی در استان قزوین با آنچه که به عنوان وضع مطلوب می توان تصور نمود بسیار زیاد است، مطالعات نشان می دهد با توجه به توانمندیهای بالقوه و بالفعل که در صنعت گردشگری در کشور ایران خصوصاً استان قزوین فراهم است جذب گردشگران خارجی باید دهها و بلکه صد برابر رقم موجود باشد در حالیکه آمارهای موجود رقم سالیانه حدود ۴ هزار گردشگر (در سال ۱۳۸۵) بازدید کننده از آثار تاریخی و طبیعی استان را نشان می دهد. و این در حالی است که این رقم در مقایسه با آمارهای شهرهای تاریخی گردشگری ایران مانند اصفهان (حدود ۵۰ هزار گردشگر خارجی در سال ۱۳۸۵) و در سطوح بین المللی شهرهای پاریس و